

hed. Det er gået igen, tror jeg, i alle de finanslovedebatter, jeg har deltaget i siden 2001. Og det er jo, fordi de vækstrammer er fastsat af fru Pia Gjellerup. Det er jo det, der er det fantastiske ved det her. Det pudsige er jo, at fru Pia Gjellerup har fastsat, hvilken vækst man skal have i de offentlige udgifter i 2007. Dem følger vi andre så – hvorefter det er en stor katastrofe.

Det, vi kan se af de faktiske tal, er, at vi så ikke holder aftalen; det oplæg, vi fik fra fru Pia Gjellerup om, hvor meget væksten måtte være i 2007, kommer måske ikke til at holde. Den ser ud til at blive større – det er den i hvert fald blevet de andre år – fordi man specielt i kommuner og nu fremover regioner ikke har holdt de aftaler, man har indgået, men har brugt flere penge end det, der var aftalt. Så væksten er ikke blevet så beskeden, som den var forudsat af fru Pia Gjellerup, den er blevet større.

Kl. 14.30

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jamen jeg takker for den ufattelige indflydelse, jeg har. Jeg har nemlig ellers altid opfattet det sådan, at når Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti svarede, så var det givet af Gud, men nu kan jeg forstå, at det er det ikke, det er givet af mig.

Jeg tror, at enhver, der hører denne debat, kan høre, at det lyder absurd. 5 år efter og med en helt anden økonomisk udvikling er alt, der i Danmark 2010-planen står om forudsætninger, ændret, alt er ændret. Det eneste tal, hr. Kristian Thulesen Dahl har adopteret, er en vækstramme, som på det tidspunkt efter de forudsætninger handlede om ligelig vækst i forhold til den private sektor.

Hr. Kristian Thulesen Dahl har grebet det for at kunne bruge det udelukkende på den offentlige sektor, udelukkende for at anbringe den kommunale velfærd, daginstitutionerne, folkeskolen, ældreomsorgen i en skruestik, som bringer den velfærd ud af frit med udviklingen i det øvrige samfund. Jeg anser hr. Kristian Thulesen Dahls svar for at være en bekræftelse på, at det er hr. Kristian Thulesen Dahls ansvar, at det er blevet sådan. Tak for det svar.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, jeg tror ikke, jeg fik sagt, at fru Pia Gjellerup var Gud, det tror jeg ikke, det var i hvert fald ikke min hensigt. Nå, nok om det.

Jeg ryddede op i min garage her i sommer, og der fandt jeg nogle forskellige bidrag fra debatten så sent som fra 2005 – altså 2005, nu har vi 2006. En meget stor del af den debat, vi havde helt indtil 2005, handlede på socialdemokratisk foranledning om, hvorvidt regeringen og Dansk Folkeparti i fællesskab fulgte 2010-planens mål bl.a. vedrørende beskæftigede, vedrørende gældsnedbringelse, vedrørende vækstrammer osv. Det var en stor debat.

Det pudsige er, at et år senere, i 2006, så gør man sig fri af den, for nu passer det ikke ind i Socialdemokratiets og fru Pia Gjellerups kram længere at have den der 2010-plan liggende. Man siger: Det har vi ikke noget med at gøre, og det mente vi for øvrigt overhovedet ikke, fordi havde vi nu vidst, hvordan verden så ud, så ville vi i hvert fald ikke have skrevet det der.

Fred være med det, det er jo en ærlig sag, at man løber fra det, man selv har lavet som et langsigtet bidrag til dansk økonomi. Det er fair nok, men det betyder jo ikke lige pludselig, at det, der lå til grund for SR's planlægning af de økonomiske vilkår frem til 2010, er noget, vi andre bare skrotter, for vi kan godt se en idé i at føre en langsigtet økonomisk politik, der gør, at tingene hænger sammen ikke bare i 2006 eller 2007, men også i 2008, 2009 og 2010.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Jeg vil også gerne starte med at takke hr. Kristian Thulesen Dahl for at være meget præcis, synes jeg, i sin fremlæggelse af, hvad finanslovtilblivelsen både i tidligere år og i år handler om, nemlig bl.a. at indfri nogle valgløfter, som Dansk Folkeparti har udstedt, og også nogle valgløfter, som regeringen har udstedt, og om at indfri det sammen i et miks; altså, kan man blive enige om det, så er det det, der udmøntes. Det er jo en præcis beskrivelse og, synes jeg, også en ærlig beskrivelse af det, som er sket.

I begge tilfælde, både når man taler om f.eks. takstnedsættelsen på daginstitutionsområdet, der jo forhindrer, at man kan forbedre kvaliteten, og når man taler om at tilføre ældreområdet midler, som så øremærkes meget præcist, så taler man jo altså samtidig om – og det vil jeg så bede hr. Thulesen Dahl om at være lige så præcis med hensyn til – at man indskrænker det kommunale råderum; man indskrænker den kommunale handlefrihed, man indskrænker altså det kommunale selvstyre. Det synes jeg ville være fair, hvis man kunne få en lige så præcis til-